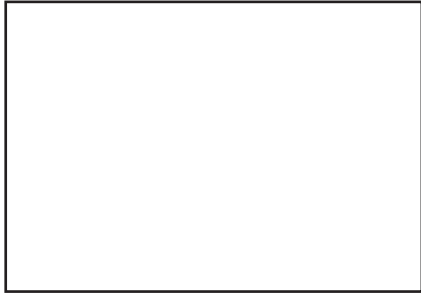

چاند

محمود کریمیان

ایمان

مجموعه گُل

چهل حدیث اخلاص

تهیه و تدوین: اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی

نویسنده: محمود کریمیان

مدیر هنری و طراح گرافیک: رضا باباجانی

صفحه آرایی: محمود بازدار

تذهیب جلد: سیده فهیمه کاظمی

ناشر: انتشارات قدس رضوی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۱

شمارگان: ۳۰۰۰

چاپ: مؤسسه فرهنگی قدس

شابک:

نشانی تهیه کننده: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی

ضلع غربی، اداره امور فرهنگی

تلفن: ۰۵۱۱-۲۰۰۲۵۶۷

صندوق پستی: ۳۵۱-۹۱۷۳۵

حق چاپ محفوظ است.

اخلاص

- ۱ معنای اخلاص
- ۲ نشانه های اخلاص
- ۳ سرّ خدا
- ۴ حقیقت اخلاص
- ۵ کمال اخلاص
- ۶ حقیقت اخلاص
- ۷ آغاز اخلاص
- ۸ درجهی مؤمن
- ۹ سخت تر از جهاد
- ۱۰ سخت تر از عمل
- ۱۱ بی نیازی
- ۱۲ بندگی مقربین
- ۱۳ برترین خصلت
- ۱۴ مسابقه‌ی اخلاص
- ۱۵ رهایی
- ۱۶ رسیدن به آرزوها
- ۱۷ حال مخلصین
- ۱۸ اخلاص در عبادت
- ۱۹ بهترین نعمت
- ۲۰ اندک با اخلاص

مجموعه گل

کمِ زیاده!	۲۱
رهایی از هلاکت	۲۲
پاداش خالص	۲۳
وادی اخلاص	۲۴
ارزش اخلاص	۲۵
قبولی عمل	۲۶
معیار اعمال	۲۷
بهترین شریک	۲۸
بر باد نرفته!	۲۹
مانع از تباهی	۳۰
منشأ اخلاص	۳۱
هوای نفس	۳۲
نتیجه ی اخلاص	۳۳
تربیت الهی	۳۴
رفعت اعمال	۳۵
خلوص نیت	۳۶
حقّ خدا	۳۷
خشوع موجودات	۳۸
شرط دعا	۳۹
اصلاح امور	۴۰

پیشگفتار

قدر "مجموعه ی گل" مرغ سحر داند و بس...

کلام خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام چونان آفتابی است که زیستن بشر در ظل انوار آن، رنگی آسمانی می گیرد و طعمی الهی می یابد. پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و ائمه ی اطهار علیهم السلام، روشنگران طریق سعادتند و با هدایت های آن بزرگواران، گام های موفقیت و سعادت را در زمینه های مختلف زندگی می توان برداشت.

"مجموعه ی گل" عنوان کلی کتب احادیث موضوعی است که به همت محققان و نویسندگان دینی گرد آمده است و در هر کدام از آن به موضوعی خاص پرداخته شده که زوایای مختلف آن از منظر دین مورد مذاقه قرار گرفته است.

در این مجموعه سعی شده است کاربردی ترین موضوعات و مباحثی که نیاز بیشتر جامعه است ارائه شود. همچنین تلاش شده تا احادیثی مطرح شود که از حیث سند متقن باشد.

امید است مجموعه‌ی حاضر، بهانه‌ای شود تا فعالیت‌های گسترده‌ای در نشر آموزه‌های خاندان نور علیهم‌السلام انجام گیرد و جامعه اسلامی سرشار از معارف بلند اهل بیت علیهم‌السلام گردد.

آستان قدس رضوی
معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی
اداره‌ی امور فرهنگی

مقدمه

"اخلاص" معیار قبول هر عمل معنوی و عبادی است. و اعمال انسان با داشتن این معیار بالایی روند و شخص صاحب عمل را به خدا نزدیک می کنند. "اخلاص" یعنی انجام کار فقط برای خدا و این منافاتی با زندگی در دنیا و تلاش برای ساختن و پرداختن یک زندگی عادی ندارد؛ چرا که اخلاص عمل، به نیت انسانها برمی گردد و کافی است هرکاری را که انسان انجام می دهد چنین نیت کند که تنها برای خدا انجام می دهد و چون خدا انجام این کار را دوست دارد به آن پرداخته است؛ در این صورت شخص به راحتی و با تمرین های ساده اما مداوم می تواند به زندگی خود رنگ خدایی دهد بدون آن که آن را از روال عادی و طبیعی خود خارج سازد. بنابراین تمامی کارهای روزمره قابلیت این که همراه با اخلاص باشند و فقط برای خدا انجام شوند را دارند و این منحصر به عبادت های خاص چون نماز و روزه نیست؛ حتی غذا خوردن و خوابیدن و

تفریح و استراحت و معاشرت با مردم را هم شامل می‌شود.

در واقع هر یک از این کارها می‌تواند به گونه‌ای تبدیل به یک عبادت شود، مگر آن که کاری از دیدگاه دین و شریعت الهی یک عمل نامشروع و حرام باشد و انجام آن ارتکاب گناه محسوب شود که واضح است در این صورت شخص نمی‌تواند ادعا کند آن عمل را با نیت خالص برای خدا انجام داده است. در متون دینی اعم از آیات قرآن و احادیث نورانی بر داشتن اخلاص همراه با انجام عمل تاکید بسیار شده و ملاک و معیار اصلی پذیرش اعمال و ارزشمندی آنها بیان شده است؛ تا حدی که مضمون برخی از متون این است که تنها رستگاران و نجات‌یابندگان در روز جزا کسانی هستند که کارشان همراه با اخلاص بوده و برای رضای خدا باشد.

در این مجموعه برای آشنایی با جایگاه و اهمیت اخلاص، چهل حدیث از احادیث زیبا و نورانی اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام گردآوری شده؛ شاید که تذکری برای لزوم کسب اخلاص

و اهمیت آن نزد خدا و راهکاری برای به دست
آوردن آن باشد.

إن شاء الله

محمود کریمیان

۱ معنای اخلاص

— قَالَ جَبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ - لَمَّا سَأَلَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَفْسِيرِ الْإِخْلَاصِ -:

— الْمُخْلِصُ الَّذِي لَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا حَتَّى
يَجِدَ، وَ إِذَا وَجَدَ رَضِيَ، وَ إِذَا بَقِيَ عِنْدَهُ
شَيْءٌ أَعْطَاهُ فِي اللَّهِ.

— جبرائیل عَلَيْهِ السَّلَامُ - در پاسخ به سوال پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ از

تفسیر اخلاص - فرمود:

مخلص کسی است که از مردم هیچ نخواهد؛
تا خود بدان دست یابد و هرگاه به آن دست
یافت؛ خشنود شود و هرگاه چیزی نزدش باقی
ماند؛ آن را در راه خدا ببخشد.

نشانه های اخلاص

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

أَمَّا عَلَامَةُ الْمُخْلِصِ فَأَرْبَعَةٌ: يَسْلَمُ قَلْبُهُ، وَ
تَسْلَمُ جَوَارِحُهُ، وَ بَدَلُ خَيْرِهِ، وَ كَفَّ شَرَّهُ.

نشانه‌ی مخلص چهار چیز است: قلبی سلیم دارد، اعضا و جوارحش تسلیم اند، خیرش [به دیگران] می‌رسد و از بدی کردن خوددار است.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

مُخْبِرًا عَنِ جِبْرِئِيلَ عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَنَّهُ
الإِخْلَاصُ سِرٌّ مِنْ أَسْرَارِي، اسْتَوْدَعْتُهُ قَلْبَ
مَنْ أَحْبَبْتُ مِنْ عِبَادِي.

جبرئیل از جانب خداوند عزوجل خبر داد که
اخلاص سرّی از اسرار من است و من آن را به
دل بندگانی می سپارم که دوستشان دارم.

حقیقت اخلاص

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" مُخْلِصًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَإِخْلَاصُهُ
أَنْ يَحْجِزَهُ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ.

هر کس مخلصانه «لا إله إلا الله» بگوید، به بهشت رود و اخلاصش به این است که «لا إله إلا الله» او را از آنچه خداوند حرام کرده است باز دارد.

کمال اخلاص

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

تَمَامُ الْإِخْلَاصِ اجْتِنَابُ الْمَحَارِمِ.

دوری کردن از حرام‌ها، کمال اخلاص است.

۶

حقیقت اخلاص

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— إِنَّ لِكُلِّ حَقٍّ حَقِيقَةً، وَ مَا بَلَغَ عَبْدٌ حَقِيقَةَ
الإِخْلَاصِ حَتَّى لَا يُحِبَّ أَنْ يُحْمَدَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ عَمَلٍ لِلَّهِ.

— هر حقی را حقیقتی است و بنده به حقیقت اخلاص
نرسد؛ مگر آن‌گاه که دوست نداشته باشد در برابر
کاری که برای خدا می‌کند، تمجید و ستایش شود.

آغاز اخلاص

قَالَ عَلِيُّ

أَوَّلُ الْإِخْلَاصِ الْيَأْسُ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ.

سرآغاز اخلاص، چشم امید برکندن از دست
مردمان است.

درجه‌ی مؤمن

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— بِالْإِخْلَاصِ تَتَفَاضَلُ مَرَاتِبُ الْمُؤْمِنِينَ.

— برتری درجات مؤمنان بر یکدیگر، به اخلاص است.

سخت تر از جهاد

قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

تَصْفِيَةُ الْعَمَلِ أَشَدُّ مِنَ الْعَمَلِ، وَ تَخْلِيصُ
النِّيَّةِ عَنِ الْفَسَادِ أَشَدُّ عَلَى الْعَامِلِينَ مِنْ طُولِ
الْجِهَادِ.

خالص گردانیدن عمل، سخت تر از خود عمل
است و پاک کردن نیت از فساد و ناخالصی برای
عمل کنندگان؛ از جهاد طولانی، [نیز] دشوارتر
است.

۱۰

سخت تر از عمل

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

الإِبْقَاءُ عَلَى الْعَمَلِ حَتَّى يَخْلُصَ أَشَدُّ مِنْ
الْعَمَلِ.

پایداری بر عمل تا [آن که] خالص بماند، سخت تر
از خودِ عمل است.

۱۱ بی نیازی

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— اَعْمَلْ لِرَجُلٍ وَاحِدٍ يَكْفِيكَ الْوُجُوهُ كُلَّهَا.

— برای خدا کار کن؛ که تو را از همگان کفایت می‌کند.

۱۲

بندگی مقربین

— قَالَ عَلِيٌّ عليه السلام:

— الإِخْلَاصُ عِبَادَةُ الْمُقَرَّبِينَ.

— اخلاص، عبادت مقربان است.

— شرح غرر الحكم، ج ۱، ص ۱۷۶، ح ۶۶۷

۲۳

۱۳ برترین خصلت

— قَالَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

— الإِخْلَاصُ شِيْمَةُ أَفْضَلِ النَّاسِ.

— اخلاص، خصلت والاترين انسان هاست.

مسابقه‌ی اخلاص

— قَالَ عَلِيٌّ عليه السلام:

— فِي إِخْلَاصِ الْأَعْمَالِ تَنَافُسُ أَوْلِي النَّهْيِ وَ
الْأُبَابِ.

— رقابت خردمندان و صاحب‌دلان، در خالص
گردانیدن اعمال است.

— شرح غرر الحکم، ج ۴، ص ۴۰۲، ح ۶۴۹۴

۱۵ رهایی

— قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

— فِي الْإِخْلَاصِ يُكُونُ الْخَلَاصُ.

— رهایی و نجات در اخلاص است.

۱۶

رسیدن به آرزوها

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— كَلَّمَا أَخْلَصْتَ عَمَلًا بَلَغْتَ مِنَ الْآخِرَةِ أَمْدًا.

— هر عملی را که خالص انجام دهی، به امیدی از آخرت دست می یابی.

— شرح غررالحکم، ج ۴، ص ۶۱۸، ح ۷۱۹۶

۱۷ حال مخلصین

قَالَ عَلِيٌّ عليه السلام:

طُوبَى لِمَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ عَمَلَهُ وَعِلْمَهُ، وَحَبَّهُ
وَبُغِضَهُ، وَأَخَذَهُ وَتَرَكَهُ، وَكَلَامَهُ وَصَمْتَهُ
وَفِعْلَهُ وَقَوْلَهُ.

خوشا آن که عمل و علمش، دوستی و دشمنی اش،
انجام دادن و ترک کردنش، سخن و سکوتش، و
کردار و گفتارش؛ فقط برای خدا باشد.

اخلاص در عبادت

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— طُوبَى لِمَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْعِبَادَةَ وَالِدُعَاءَ، وَ لَمْ يَشْغَلْ قَلْبَهُ بِمَا تَرَى عَيْنَاهُ، وَ لَمْ يَنْسَ ذِكْرَ اللَّهِ بِمَا تَسْمَعُ أُذُنَاهُ، وَ لَمْ يَحْزَنْ صَدْرَهُ بِمَا أُعْطِيَ غَيْرُهُ.

— خوشا آن که عبادت و دعایش را برای خدا خالص گرداند و آنچه می بیند، دلش را به خود مشغول نسازد و آنچه می شنود، او را از یاد خدا غافل نکند و به سبب آنچه به دیگران داده شده، سینه اش را غم و اندوه نگیرد.

— قَالَ الصَّادِقُ (ع):

— مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى عَبْدٍ أَجَلَ مِنْ
— أَنْ لَا يَكُونَ فِي قَلْبِهِ مَعَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ غَيْرُهُ.

— خداوند عزّ وجلّ نعمتی بالاتر از این به بنده اش
— نداده است که در قلبش جز خدا نباشد.

۲۰

اندکِ با اخلاص

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— أخلص قلبك يكفك القليل من العمل.

— دلت را خالص گردان! کارِ اندک، تو را بس باشد.

کم زیادا!

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

يَا مُوسَى! مَا أُرِيدُ بِهِ وَجْهِي فَكَثِيرٌ قَلِيلُهُ؛

وَمَا أُرِيدُ بِهِ غَيْرِي فَقَلِيلٌ كَثِيرُهُ.

ای موسی! هر کاری که برای من انجام شود؛

اندکش زیاد است و آنچه برای غیر من انجام گیرد؛

زیادش هم اندک است.

رهایی از هلاکت

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— الْعُلَمَاءُ كُلُّهُمْ هَلَكِي إِلَّا الْعَامِلُونَ وَالْعَامِلُونَ
كُلُّهُمْ هَلَكِي إِلَّا الْمُخْلِصُونَ.

— عالمان همه به هلاکت درافتند؛ مگر آنان که
به علم خود عمل کنند و عاملان همه هلاک
شوند؛ مگر آنان که از روی اخلاص کار کنند.

۲۳ پاداش خالص

قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا عَامِلُوهُ بِخَالِصٍ مِنْ سِرِّهِ، فَشَكَرَ
لَهُمْ بِخَالِصٍ مِنْ شُكْرِهِ.

خدا را بندگانی است که با دل و درونی خالص با وی معامله می‌کنند و خداوند نیز پاداش خالص خود را به آنان می‌دهد.

وادی اخلاص

— قَالَ الْهَادِي عليه السلام:

— لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا وَ شِعْبًا لَسَلَكْتُ
وَادِي رَجُلٍ عَبْدَ اللَّهِ وَحَدَّهُ خَالِصًا مُخْلِصًا.

— اگر مردمان هر یک به وادی و درّه‌ای روند، من در
وادی آن مردی قدم می‌گذارم که خدای یگانه را
مخلصانه عبادت می‌کند.

— قَالَ الْعَسْكَرِيُّ رضی اللہ عنہ:

— لَوْ جَعَلْتُ الدُّنْيَا كُلَّهَا لُقْمَةً وَاحِدَةً وَ لَقَمْتُهَا مَنْ
يَعْبُدُ اللَّهَ خَالِصًا لَرَأَيْتُ أَنْي مُقَصِّرٌ فِي حَقِّهِ.

— اگر همه‌ی دنیا را یک لقمه کنم و آن را در دهان
کسی گذارم که از روی اخلاص، خدا را عبادت
می‌کند، باز به نظرم در حق او کوتاهی کرده‌ام.

قبولی عمل

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— إِذَا عَمِلْتَ عَمَلًا فَأَعْمَلْ لِهَيْئَةِ اللَّهِ خَالِصًا؛ لِأَنَّه لَا يَقْبَلُ مِنْ عِبَادِهِ الْأَعْمَالَ إِلَّا مَا كَانَ خَالِصًا.

— هرگاه کاری کردی، آن را تنها برای خدا انجام ده؛ زیرا او تنها اعمال خالص بندگانش را می پذیرد.

— قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

— لَيْسَتْ الصَّلَاةُ قِيَامَكَ وَ قُعُودَكَ، إِنَّمَا الصَّلَاةُ
إِخْلَاصُكَ، وَ أَنْ تُرِيدَ بِهَا اللَّهُ وَحْدَهُ.

— نماز به قیام و قعود تو نیست؛ بلکه نماز، آن است
که از روی اخلاص و تنها از روی خداخواهی
باشد.

بهترین شریک

— قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

— أَنَا خَيْرُ شَرِيكٍ، مَنْ أَشْرَكَ بِي فِي عَمَلِهِ
لَنْ أَقْبَلَهُ، إِلَّا مَا كَانَ لِي خَالِصًا.

— من بهترین شریک هستم؛ هر کس در عمل خود
برای من شریک بیاورد، هرگز آن عمل را نپذیرم
[و تمام آن عمل را به همان شریک دهم]؛ مگر
عملی را که خالص برای من باشد.

بر باد نرفته!

قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الْعَمَلُ كُلُّهُ هَبَاءٌ إِلَّا مَا أُخْلِصَ فِيهِ.

اعمال، همه بر باد رفته است؛ مگر آنچه از روی
اخلاص باشد.

۳۰

مانع از تباهی

— قَالَ عَلِيٌّ عليه السلام:

— ضَاعَ مَنْ كَانَ لَهُ مَقْصَدٌ غَيْرُ اللَّهِ.

— هر که مقصدی جز خدا داشته باشد؛ تباه شود.

۳۱ منشأ اخلاص

— قَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

— إِخْلَاصُ الْعَمَلِ مِنْ قُوَّةِ الْيَقِينِ وَ صَلاَحِ النَّيَّةِ.

— اخلاص عمل، ناشی از نیروی یقین و درستی نیت است.

اخلاص

هوای نفس

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— كَيْفَ يَسْتَطِيعُ الْإِخْلَاصَ مَنْ يَغْلِبُهُ الْهَوَىٰ.

— چگونه اخلاص دارد کسی که هوای نفس بر او چیره باشد؟!

— شرح غررالحکم، ج ۴، ص ۵۶۰، ح ۶۹۷۷

نتیجه‌ی اخلاص **۳۳**

— قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— مَا أَخْلَصَ عَبْدٌ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا إِلَّا
جَرَتْ يَنْبِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.

— هیچ بنده‌ای چهل روز برای خدا اخلاص
نورزد، مگر آن که چشمه‌های حکمت از دلش
به زبانش جاری می‌شود.

تربیت الهی

قَالَ اللهُ تَعَالَى:

لَا أَطَّلِعُ عَلَى قَلْبِ عَبْدٍ فَأَعْلَمُ مِنْهُ حُبَّ الْإِخْلَاصِ
لِطَاعَتِي لَوْجَهِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي إِلَّا تَوَلَّيْتُ
تَقْوِيمَهُ وَسِيَاسَتَهُ.

هرگاه دل بنده‌ام را بنگرم و دریابم که از روی اخلاص
و برای خشنودی من طاعتم را به جا می‌آورد، اصلاح
و تربیت او را خود به عهده می‌گیرم.

۳۵ رفعت اعمال

— قَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

— بِالْإِخْلَاصِ تُرْفَعُ الْأَعْمَالُ.

— با وجود اخلاص است که اعمال [به درگاه خدا] بالا می‌رود.

۳۶

خلوص نیت

— قَالَ عَلِيُّ عليه السلام:

— مَنْ أَخْلَصَ النِّيَّةَ تَنَزَّهَ عَنِ الدِّيَّةِ.

— هر که نیت را خالص گرداند؛ از پستی دور ماند.

قَالَ السَّجَّادُ عليه السلام:

فَأَمَّا؛ حَقُّ اللَّهِ الْأَكْبَرُ عَلَيْكَ فَأَنْ تَعْبُدَهُ، لَا تُشْرِكَ
بِهِ شَيْئاً، فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ بِإِخْلَاصٍ جَعَلَ لَكَ
عَلَى نَفْسِهِ أَنْ يَكْفِيكَ أَمْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

حقّ خداوند بزرگ بر تو این است که او را
بپرستی و شریکی برایش قائل نشوی، اگر از
روی اخلاص چنین کنی؛ [او خود] کار دنیا و
آخرت تو را کفایت می‌کند.

خشوع موجودات

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَخْشَعُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَيَهَابُهُ كُلُّ شَيْءٍ. إِذَا كَانَ مُخْلِصًا لِلَّهِ أَخَافَ اللَّهُ مِنْهُ كُلَّ شَيْءٍ، حَتَّى هَوَامَّ الْأَرْضِ وَ سِبَاعَهَا وَ طَيْرَ السَّمَاءِ.

همه‌ی اشیاء در برابر مؤمن خاشع‌اند و از هیبت او می‌هراسند. اگر برای خدا اخلاص ورزد؛ خداوند، همه‌چیز، حتی گزندگان و درندگان زمین و پرندگان هوا را از او بترساند.

قَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

لِلدُّعَاءِ شُرُوطٌ أَرْبَعَةٌ الْأَوَّلُ إِحْضَارُ النِّيَّةِ
وَ الثَّانِي إِخْلَاصُ السَّرِيرَةِ وَ الثَّالِثُ مَعْرِفَةُ
الْمَسْئُولِ وَ الرَّابِعُ الْإِنْصَافُ فِي الْمَسْأَلَةِ.

برای دعا چهار شرط است: اول توجه کامل
به خدا، دوم سرشت با اخلاص، سوم شناختن
خدا و چهارم انصاف در خواسته.

قَالَ عَلِيُّ ؓ:

لَوْ أَنَّ النَّاسَ إِذَا زَالَتْ عَنْهُمْ النِّعْمُ وَ نَزَلَتْ
بِهِمُ النَّقْمُ فَزِعُوا إِلَى اللَّهِ بِوَلَّهِ مِنْ نَفْسِهِمْ وَ
صِدْقٍ مِنْ نِيَّاتِهِمْ وَ خَالِصٍ مِنْ سَرَائِرِهِمْ لَرَدَّ
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَارِدٍ وَ لِأَصْلَحَ لَهُمْ كُلَّ فَاسِدٍ.

اگر مردمی که نعمت‌ها از آن‌ها گرفته شده و بدبختی‌ها آن‌ها را در خود فرو گرفته، با خلوص نیت و از ته دل، خدا را بخوانند و دل به حق دهند، هر آنچه از آنان سلب گشته، باز می‌گردد و همه‌ی امورشان اصلاح می‌گردد.

مجموعه گل

- مؤمن - حُسن ظن
 - صبر - سوء ظن
 - گناه - لقمه
 - صله‌ی رحم - همنشین
 - توبه - جلوه‌ی جلال
 - راستگویی - جلوه‌ی جمال
 - سخاوت و انفاق - راه و همراه
 - خوف و رجاء - برکت
 - ذکر - همسایه
 - **اخلاص** - بلا
 - توکل - سکوت و کلام
 - دروغ - نماز شب
 - فرزندان - حب اهل بیت علیهم السلام
 - نماز - معیارها
 - حیا - نشاط و غم
 - ازدواج - حُسن خُلق
 - ادب - دو گوهر
 - انتظار فرج - تهذیب
 - غدیر - ساده‌زیستی
 - معاشرت - کلام وحی
-